

Tapınak

– Mikail Dede · 09 Ocak 2017

Gökten taş yağarken
inkarlarımız, isyanımız
hayallerimiz, bir kule
bir tapınak
onlar Tanrılara yalvardıkçaşeytan elma bahçelerinde
pusulardaydı

Tanrılar üzerimize alev yağdırdıkça
isyanlarımız, cennet bahçesinde
doruklara çıkıyordu
ve yasak bahçe, yasak elma
ve tek gözlü yılan
Bizler, babil kulesine tırmanırken
Tanrılar, gördü
onlara doğru ok fırlatan
Nemrutları
ve yapacak bir şey yoktu

Sonra
gök gürledi, yer yarıldı ve kule yıkıldı
oysaki onlar da tanrılara
yakın olmak istiyordu
tek olana biat etmek varken
Ve biz o kuleyi sadece yazılanlardanhatırlar olduk
yasak elma anılarımızı silmişti
biz uyurken
gökler gürledi
ve gök maviyken
ve insan, klonları yarattı
iblis haykırdı
ve kendini tüm kavimlere kral ilan etti
ve oğullarını o isyancı Ademlerin üzerine
gönderdi

Tanrıların çokçuklarıo sapanla fırlattığı insanlar

Ademler

o kulelerin temellerini attılar

tapınakları göğe inşa ettiler

cennete yakın olmak için

uçan kuşları taklit ettiler

tanrılara ulaşmak için

tek olana şükür etmek varken

vesenin, göz yaşların gibi kuruve benim görmezden geldiğim gibi

belki onlarda anlamsızca konuşuyorlardı birbirleriyle

Ve ben sana taptığım gibiya da seni özlüyorum dediğimdesanki yokluğa konuşuyordum

sanki biliyordum o eski hikayeyi

O' tanrılar mı kurtaracaktı bizi? ve demiştim ya, bak onlar ne de gülünçsonra onlar toz ve küle

dönüştüler

ve biz ağlarken, bir dille konuşuyorduk

ve putlar yıkılırken gülüyorduk

ve bu yalnızcabaşlangıçtı...

Suskun//